

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422010349
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4422010349.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1,2 písm. b/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky dňa 13.09.2023, sp. zn. 2T/34/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 02.04.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a , pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný A. B. (ďalej len obžalovaný) uznany vinným zo:

v bode 1/ zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1,2 písm. b/ Tr. zák. č. 313/2011Z.z. s poukazom na §139 ods. 1 písm. a/, c/ Trestného zákona.

v bode 2/ zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1,2 písm. b/ Tr. zák. č. 313/2011Z.z. s poukazom na §139 ods. 1 písm. a/, c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že :

1. v období od začiatku mesiaca C. XXXX do XX.XX.XXXX v byte č. X na D.. poschodí bytového domu č. XX E. F. G. H. I. H., dcéru svojej družky J. K. - maloletú poškodenú L. K., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, sexuálne obťažoval tým spôsobom, že maloletú poškodenú proti jej vôli opakovane, aj niekoľkokrát týždenne, v čase, keď bol s ňou v byte alebo v izbe bytu osamote, obchytkával najmä na zadku a prsiach, a to aj dňa XX.XX.XXXX v kuchyni bytu počas osláv 1. svätého prijímania brata maloletej poškodenej, a tiež maloletú poškodenú proti jej vôli opakovane v tomto období pobozkal na ústa, čo pokračovalo tým, že

2. v období od XX.XX.XXXX až do XX.XX.XXXX v presne nezistených dňoch a časoch, aj niekoľkokrát týždenne, v rôznych miestnostiach bytu č. X na druhom poschodí bytového domu č. XX E. F. G. H. I. H., pokračoval v sexuálnom obťažovaní maloletej poškodenej L. K., nar. XX.XX.XXXX - dcéry svojej družky a neskôr manželky J. K. (od XX.XX.XXXX), s ktorou žil v spoločnej domácnosti tým spôsobom, že túto v čase, keď bol s maloletou poškodenou osamote, proti jej vôli chytal za prsia aj zadok, verbálne o ňu prejavoval sexuálny záujem, dňa XX.XX.XXXX vošiel do izby maloletej poškodenej v uteráku, ktorý si stiahol a ukazoval sa jej nahý a tiež na maloletej poškodenej proti jej vôli vykonal sexuálne praktiky, keď v presne nezistenom dni v mesiaci C. XXXX v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX súc oblečený iba v spodnej bielizni, pristúpil zozadu k poškodenej maloletej L. K. počas toho, ako sa pozerala von z okna, svojim telom maloletú poškodenú pritlačil k oknu a svojim pohlavným údom sa pritlačil na maloletú poškodenú tak, aby cítila jeho stoporený pohlavný úd a keď sa poškodená z jeho zovretia vymanila s tým, že to povie svojej matke, udrel maloletú poškodenú, v dôsledku čoho spadla medzi

skrine, vyhrážajúc sa jej súčasne, že jej matke zničí život pre prípad, že jej to povie, ďalej v presne nezistených dňoch a časoch v období od XX.XX.XXXX až do XX.XX.XXXX v kuchyni opakovane pristúpil zozadu k maloletej poškodenej v čase, keď umyvala riad, pritlačil ju svojim telom ku kuchynskej linke a pritlačil na zadok maloletej poškodenej svoj pohlavný úd, pričom mal erekciu a tiež v tomto období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v presne nezistenom dni a čase, keď sa maloletá poškodená učila v kuchyni, k tejto podišiel, stiahol si boxerky a odhalil pred ňou svoj pohlavný úd, pričom chytil ruku maloletej poškodenej, ktorá ju zovrela v päsť, nasilu jej roztiahol prsty rúk a následne si jej ruku pritlačil k svojmu pohlavnému údu,

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 200 odsek 2 Trestného zákona č. 313/2011 Z.z. s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona), § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody 7 rokov a podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok proti všetkým výrokom, odvolaním napadol obžalovaný, konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku nenapádal. V jeho písomnom zdôvodnení, prostredníctvom obhajcu, viackrát opakovane zdôrazňoval, že okrem poškodenej niet priameho svedka, svedkyňa M. ovplyvňovala svoje deti, obávala sa obvinenia za ohováranie a krivé obvinenie, poškodená nepocituje z neho žiaden strach, keď sa dostavovala na každé pojednávanie, z lekárskeho správ nevyplýva žiadne podozrenie na sexuálne zneužívanie alebo násilie. Uvádza aj konania, ktorých sa mala dopustiť svedkyňa M. vo veci týkajúcej sa maloletej N.. Vytýkal, že nebolo zistené akým spôsobom poškodená dokázala vyhodnotiť jeho údajné sexuálne správanie ak nemala sexuálnu skúsenosť, preto tvrdenia poškodenej a svedkyne M. považoval za nepravdivé, vyvolávajúce pochybnosti a za účelové. Poukázal aj na vlastné PPG vyšetrenie i závery znalca RNDr. Kešického k jeho osobe, za účelné by považoval vyšetrenie jeho i poškodenej na polygrafe. Namietal hodnotenie výpovedí svedkov súdom I. stupňa, ktoré podľa neho mali byť naučené, naformulované,. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b,c,d,e / Tr. por. s tým, aby bol z dôvodu § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí :

- obžalovaný, sám i prostredníctvom obhajcu, zotrval na písomných dôvodoch odvolania a návrhoch v ňom uvedených, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby z dôvodu § 285 písm. a/ Tr. por.,
- prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, súd I. stupňa vykonal potrebné dokazovanie, ktoré správne vyhodnotil, odvolacie námietky obžalovaného nepovažovala za dôvodné s poukazom na výpoveď poškodenej a znalkyne PhDr. Zradulovej, uložený trest považovala za primeraný a odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť,
- splnomocnenkyňa poškodenej sa k odvolaniu vyjadrila len tak, že požadovala odsúdenie obžalovaného na trest, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným – nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, limitovaný zásadou reformatio in peius a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom a možnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, a to všetko za dodržania určitých zásad tzv. kontradiktórneho procesu zakomponovaných do Trestného poriadku. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov, ktoré následne aj vyhodnotil a to v zmysle právnych úvah uvedených na stranách (15-23) odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd zistil, že pri tomto súde I. stupňa postupoval v zásade a v súlade s kritériami ustanovenia § 2 odsek 12 Tr. por.

Odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Tieto v zásade predstavovali spôsob jeho obhajoby prezentovanej v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku, s ktorou sa správne vysporiadal už súd I. stupňa (najmä strany 15-16). Ani v odvolacom konaní neboli zistené žiadne také právne relevantné dôvody na zmenu v hodnotení priameho usvedčujúceho dôkazu – výpovedi poškodenej L. K. tak, ako to vykonal súd I. stupňa (strany 16-19), ako aj ďalších dôkazov (svedkovia J. M., O. K., P. N., znaleckých posudkov a listinných dôkazov). Hodnovernosť poškodenej a jej spôsobilosť vypovedať pravdu bola posudzovaná aj znalkyňou B. N., ktorá v znaleckom posudku a tiež aj vo výpovedi potvrdila, že poškodená je schopná vierohodne vypovedať, je schopná vnímať, zapamätať a reprodukovať prežité udalosti, neboli u nej zistené konfabulačné predpoklady. Na tento záver nemajú žiaden vplyv závery znalca RNDr. Kešického týkajúce sa osobnosti obžalovaného.

Čo sa týka námietok obžalovaného voči spôsobu vykonávania dôkazov či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní (správanie poškodenej, poznámky svedkov pri výsluchu, ktoré mali byť vypracované inou osobou atď.), tu je potrebné v prvom rade uviesť, že odvolanie nesmerovalo voči konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo (č.l.577) a v druhom rade odvolací súd poukazuje na zásadu „iura vigilanubus scripta sunt“.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodný ani návrh obžalovaného na vyšetrenie jeho i poškodenej na tzv. polygrafe. Takéto vyšetrenie nepatrí medzi dôkazné prostriedky, ktoré uvádza Trestný poriadok v § 119 ods. 3 Tr.por. (i keď tam uvádza slovo „ najmä“). Vo všeobecnosti je možné konštatovať, že polygraf je prístroj, ktorý zaznamenáva niekoľko fyziologických veličín súčasne. Používa sa v lekárstve, v psychofyziologickom výskume a ako detektor lži. Súdna prax však polygraf ako dôkazný prostriedok nepovažuje za dôkazný prostriedok práve z dôvodu, že vo vzťahu k obžalovanému je potrebné hodnotiť to, že sa môže brániť spôsobom aký uzná za vhodný s obmedzením, že nesmie iného krivo obviňovať. V prípade ak sa jedná o svedka – tak takéto vyšetrenie nezodpovedá požiadavkám na výsluch svedka v zmysle § 131a nasl. Tr. por.

Na základe správnych právnych úvah a právnych záverov týkajúcich sa správnych skutkových zistení, súd I. stupňa správne zistil, že obžalovaný konaním popísaným v bodoch 1/ a 2/ naplnil všetky formálne znaky skutkových podstat zločinov :

- zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm. a/,b/ Tr. zák. č. 59/2009Z.z. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.,
- zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1,2 písm. b/ Tr. zák. č. 313/2011Z.z. s poukazom na §139 ods. 1 písm. a/, c/ Trestného zákona.

Odvolací súd zistil, že súd I. stupňa správnym a logickým spôsobom v rámci rozhodovania o druhu a výmere trestu (§ 34 Tr. zák.) vyhodnotil všetky rozhodné fakty, vrátane osoby obžalovaného a jeho osobných pomerov, zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. Za nesprávne je možné považovať len konštatovanie o nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti i keď obžalovaného odsudzoval za dva trestné činy (§ 37 písm. h/ Tr. zák.). Dospel k správnej závere o výmere uloženého úhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov s jeho výkonom v ústave s minimálnym stupňom strázenia, čo je v súlade s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Takúto výmeru aj s ohľadom na okolnosti prípadu, spáchanie dvoch úmyselných zločinov a osobu obžalovaného nie je možné považovať za neprimerane prísnu.

Odvolací súd nezistil splnenie žiadnych podmienok pre aplikáciu zmierňovacieho ustanovenia - § 39 ods. 1 Tr. zák. ani v okolnostiach prípadu – spáchanie dvoch zločinov proti ľudskej dôstojnosti závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na blízkej osobe, ktorých závažnosť je vysoká, ani v pomeroch páchatel'a, ktoré sa žiadnym výrazným spôsobom nevymykajú z bežných pomerov občana.

Pretože obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, bol na výkon trestu odňatia slobody správne zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu ktoréhokolvek z výrokov napadnutého rozsudku, rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)